

سوره یونس (۱۰)

مکی و شامل یکصد و نه آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

الر . این آیات کتاب حکیم است . (۱)

آیا برای مردم تعجب آور است که به مردی از خودشان وحی کنیم که مردم را هشدار
بده و به افراد باایمان مژده بده که سابقه خوبی پیش خداوندشان دارند . کافران گفتند :
معلوم است که این مرد جادوگر است . (۲)

خداوند شما خدایی است که آسمانها و زمین را در شش مرحله آفرید و بعد بر عرش
قرار گرفت . امور را تدبیر می کند . شفیعوی وجود ندارد مگر بعد از اجازه او . پس
خدایی را که او فقط صاحب اختیار شماست بندگی کنید (بنده و مطیع محض و بدون
چون و چرای هیچ کس جز او نباشید) . آیا متوجه نمی شوید؟ (۳)

بازگشت همه شما به سوی او است . وعده خدا واقعی است . او خلقت را شروع
می کند بعد آن را برمی گرداند تا به افراد باایمان که کار صحیح می کنند به عدالت
پاداش دهد . کسانی که کافر شدند، به سبب کفری که داشتند، نوشیدنی از آب جوشان و
عذاب پردردی دارند . (۴)

اوست که خورشید را نورانی و ماه را روشن ساخت و برای ماه منازلی قرار داد تا
حساب سالها و حساب روزها را بدانید . خدا آنها را به حق آفرید . خدا آیات را
برای افراد دانا شرح می دهد . (۵)

در آمدن و رفتن شب و روز و چیزهایی که خدا در آسمانها و زمین خلق کرده
نشانه هایی برای افراد باتقوی وجود دارد . (۶)

کسانی که امید ملاقات ما را ندارند و به زندگی دنیا راضی شدند و به آن اطمینان

کردند از آیات ما غافل هستند . (۷)

آن‌ها جایشان به علت کارهایی که می‌کردند در آتش جهنم است . (۸)

کسانی که ایمان آوردند و عمل صحیح کردند خدا آن‌ها را به سبب ایمانشان به

بهشت‌های پر نعمتی که نهرها در آن روان است هدایت می‌کند . (۹)

دعای آن‌ها در آنجا این است که خدایا، تو پاکی و خوش آمدشان در آنجا سلام است و

دعای آخرشان این است که ستایش و ثنا (بزرگ شمردن) فقط متعلق به خداست که

صاحب اختیار همه مردم جهان است . (۱۰)

اگر آنقدر که مردم خیر را با عجله می‌خواهند خدا در مجازات کار بد آن‌ها عجله

می‌کرد، مهلت آن‌ها به سر رسیده بود (و دچار عذاب می‌شدند) . کسانی را که امید

دیدن ما را ندارند در طغیانشان سرگردان می‌گذاریم . (۱۱)

وقتی به انسان ضرری برسد چه دراز کشیده باشد، چه نشسته، چه ایستاده، ما را

به کمک می‌خواند . چون ضرر را از او دفع کردیم، به راه خود می‌رود مثل این‌که

برای رفع ضرری که به او رسیده بود ما را به کمک خوانده بود . برای

اسراف‌کنندگان کارشان این‌طور زینت داده شده . (۱۲)

ما نسل‌های قبل از شما را به علت ظلمی که کردند نابود ساختیم و پیغمبران‌شان

دلیل‌های روشنی برای آن‌ها آوردند ولی آن‌ها ایمان نیاوردند . ما گناهکاران را

این‌طور مجازات می‌کنیم . (۱۳)

بعد شما را در زمین جانشین آن‌ها کردیم تا ببینیم شما چگونه عمل می‌کنید . (۱۴)

وقتی آیات روشن ما بر آن‌ها خوانده می‌شود، کسانی که امید دیدار ما را ندارند،

می‌گویند: قرآنی غیر از این بی‌اور یا آن را عوض کن. بگو: من حق ندارم از طرف خودم آن را عوض کنم. من فقط از آنچه به من وحی می‌شود پیروی می‌کنم. من از عذاب روز بزرگ می‌ترسم که کاری بر خلاف دستور خداوند بکنم. (۱۵)

بگو: اگر خدا می‌خواست من قرآن را بر شما نمی‌خواندم و خدا شما را به آن آگاه نمی‌کرد. من قبلاً سال‌هایی بین شما زندگی کرده بودم. آیا نمی‌فهمید؟! (۱۶)

چه کسی ظالم‌تر از کسی است که به دروغ به خدا افترا بزند یا منکر آیات خدا شود؟ مطمئناً گناهکاران رستگار نمی‌شوند. (۱۷)

غیر از خدا چیزی را بندگی می‌کنند که ضرری به آن‌ها نمی‌زند و نفعی به آن‌ها نمی‌رساند و می‌گویند: این‌ها شفیعان ما پیش خدا هستند. بگو: آیا خدا را از چیزی خبردار می‌کنید که در آسمان‌ها و زمین از آن اطلاعی ندارد؟ او پاک و بالاتر از چیزهایی است که شریک او می‌سازند. (۱۸)

مردم امت واحدی بودند، بعد با هم اختلاف پیدا کردند، اگر وعده خدا قبلاً داده نشده بود، بین آن‌ها در آنچه اختلاف نظر داشتند داوری شده بود. (۱۹)

می‌گویند: چرا به پیغمبر معجزه‌ای از طرف خداوندش داده نشده؟ بگو: غیب متعلق به خدا است. پس انتظار بکشید. من هم با شما انتظار می‌کشم. (۲۰)

وقتی بعد از آسیبی که به مردم رسیده رحمتی به آن‌ها بچشانیم آن‌ها درباره آیات ما نقشه می‌کشند. بگو: خدا از لحاظ طرح نقشه سریع‌تر از آن‌ها است. فرستادگان ما نقشه‌هایی را که می‌کشند، ثبت می‌کنند. (۲۱)

خدا کسی است که شما را در خشکی و دریا می‌گرداند. وقتی که سوار کشتی شدند و کشتی با باد موافقی آن‌ها را به حرکت آورد و شاد شدند، طوفانی شروع شد و امواج

از هر طرف به آنها رو آورد و گمان کردند امواج آنها را در خود فرو گرفته . در حالی که دین را برای خدا خالص کردند، (مخلصانه) خدا را به کمک خواندند و گفتند: اگر ما را از این طوفان نجات دهی سپاسگزار خواهیم بود. (۲۲)

چون خدا آنها را از غرق شدن نجات داد، دوباره در زمین به ناحق ظلم می کنند . بگو: ای مردم **ظلمی که می کنید به ضرر خودتان است** . شما استفاده از زندگی دنیا را می خواهید، بعد به سوی ما برمی گردید، ما هم شما را از تمام کارهایی که می کردید آگاه می کنیم . (۲۳)

زندگی دنیا مثل آبی است که از آسمان فرود آوریم که به وسیله آن گیاهانی که مردم و حیوانات می خورند رویدند و درهم شدند و زمین زیبایی پیدا کرد و آراسته شد و اهل زمین فکر کردند که توانایی استفاده از آن را دارند . امر ما شب یا روز سراغ آن آمد و آن را درو کردیم مثل این که دیروز چنان چیزی وجود نداشته . ما آیات خودمان را برای افراد متفکر این طور شرح می دهیم . (۲۴)

خدا مردم را به منزل سلامت دعوت می کند و هر کس را که بخواهد به راه راست هدایت می کند . (۲۵)

کسانی که کار نیک کرده اند پاداشی بهتر و بیشتر از آن دارند . صورتشان را غبار و ذلت نمی پوشاند . آنها اهل بهشت هستند و همیشه در آن خواهند بود . (۲۶)

کسانی که کار بد کنند بدانند که جزای کار بد مجازاتی به اندازه آن است و خواری آنها را در بر می گیرد و کسی که آنها را از عذاب حفظ کند ندارند . مثل این که صورتشان با قطعه ای از شب تاریک پوشانده شده . آنها اهل آتش جهنم هستند و همیشه در آن خواهند بود . (۲۷)

روزی که همه آن‌ها را جمع می‌کنیم و به مشرکین می‌گوییم که شما و شریکانی که برای خدا می‌گرفتید سر جای خود بایستید و بین آن‌ها جدایی می‌اندازیم، شریک‌هایی که برای خدا ساخته بودند می‌گویند: شما ما را بندگی نمی‌کردید. (۲۸)

خدا برای شهادت بین ما و شما کافی است، ما اصلاً اطلاعی از عبادت شما نداشتیم. (۲۹)

این جاست که هر کسی از کارهایی که قبلاً کرده آگاه می‌شود و پیش خدا، مولای حقیقی، خودشان برگردانده می‌شوند و تمام شریکانی که برای خدا می‌بافتند گم می‌شوند. (۳۰)

بگو: چه کسی از آسمان و زمین به شما روزی می‌دهد؟ یا چه کسی مالک شنوایی و بینایی است و زنده را از مرده خارج می‌کند و مرده را از زنده؟ و چه کسی تدبیر امور عالم را می‌کند؟ می‌گویند: خدا. بگو: آیا از نافرمانی و عذاب خدا نمی‌ترسید؟ (۳۱)

این خداست که صاحب اختیار حقیقی شماست. بعد از حقیقت چه چیزی غیر از گمراهی وجود دارد؟ به کجا برده می‌شوید؟ (۳۲)

سخن خداوندت نسبت به کسانی که نافرمانی می‌کردند این‌طور ثابت شد که آن‌ها ایمان نمی‌آورند. (۳۳)

بگو: از این شریکانی که برای خدا ساخته‌اید کسی هست که خلق کند و بعد او را برگرداند؟ بگو: خداست که خلق می‌کند و بعد برمی‌گرداند. شما را کجا می‌برند؟ (۳۴)

بگو: از این شریکانی که برای خدا تصور می‌کنید کسی هست که به راه حق هدایت

کند؟ بگو: خدا به راه حق هدایت می‌کند. آیا کسی که به راه حق هدایت می‌کند سزاوار این است که پیروی شود یا کسی که هدایت نمی‌کند (یا به قولی، راه درست را نمی‌یابد) مگر این که خودش هدایت شود؟ شما را چه شده؟ چگونه نظر می‌دهید؟ (۳۵)

بیشتر آن‌ها از گمان پیروی می‌کنند. گمان به اندازه ذره‌ای انسان را از حقیقت بی‌نیاز نمی‌کند. خدا کارهایی را که می‌کنند می‌داند. (۳۶)

این قرآن از طرف کسی غیر از خدا به هم بافته نشده است. ولی تصدیق‌کننده کتاب‌های قبل از خود می‌باشد و توضیح آن‌ها است، بی‌شک از طرف صاحب‌اختیار همه مردم جهان است. (۳۷)

آیا می‌گویند: پیغمبر آن‌ها را به هم بافته؟ بگو: اگر راست می‌گویید سوره‌ای مثل آن بیاورید و به جز خدا هر کس را که می‌توانید دعوت کنید. (۳۸)

بلکه منکر چیزی شدند که به آن احاطه علمی ندارند و هنوز تأویل آن برایشان نیامده. گذشتگان هم همین‌طور منکر شدند. ببین عاقبت ستمکاران چه بود. (۳۹) عده‌ای از آن‌ها به آن ایمان می‌آورند و عده‌ای ایمان نمی‌آورند. خداوند تو افراد خرابکار را خوب می‌شناسد. (۴۰)

اگر منکر تو شدند بگو: عمل من مال من است و عمل شما مال شماست. شما مسؤول کارهای من نیستید و من هم مسؤول کارهای شما نیستم. (۴۱)

عده‌ای از آن‌ها به سخنان تو گوش می‌دهند. آیا تو می‌توانی با گفتن به افرادی که کر هستند حرفی را بفهمانی؟ اگر چه قدرت تشخیص نداشته باشند. (۴۲)

عده‌ای از آن‌ها به تو نگاه می‌کنند. آیا تو افراد کور را اگر نتوانند ببینند با

نشان دادن راه می‌توانی هدایت کنی؟ (۴۳)

خدا ذره‌ای به مردم ظلم نمی‌کند، ولی مردم به خودشان ظلم می‌کنند. (۴۴)

روزی که آن‌ها در قیامت جمع شوند، مثل این است که فقط ساعتی از روز (در دنیا) مانده‌اند. همدیگر را می‌شناسند. کسانی که منکر دیدار خدا شده‌اند ضرر کرده‌اند و راه درست را نشناخته بودند. (۴۵)

یا قسمتی از عذابی را که به آن‌ها وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم، یا تو را از دنیا می‌بریم و بازگشت آن‌ها پیش ما خواهد بود. آنوقت خدا شاهد کارهای آن‌ها خواهد بود. (۴۶)

هر گروهی پیغمبری دارند. وقتی پیغمبرشان برای آن‌ها آمد، بین آن‌ها به عدالت حکم می‌شود و به آن‌ها ظلمی نمی‌شود. (۴۷)

می‌گویند: اگر راست می‌گویید این وعده عذاب چه موقع خواهد بود؟ (۴۸)

بگو: من برای خودم، مالک نفع و ضرری نیستم، جز آنچه خدا بخواهد. هر

گروهی مهلتی (برای ایمان آوردن) دارند. وقتی مهلتشان تمام شد نمی‌توانند آن را ساعتی عقب یا جلو بیاندازند. (۴۹)

بگو: اگر عذاب خدا شب یا روز بر شما وارد شود، گناهکاران زودتر آمدن چه چیزی را از خدا می‌خواهند؟ (۵۰)

آیا پس از این‌که عذاب واقع شد به آن ایمان می‌آورید؟ حالا ایمان می‌آورید؟ در صورتی که قبلاً می‌خواستید زودتر بیاید. (۵۱)

آن وقت به ستمکاران گفته می‌شود: عذاب ابدی را بچشید. آیا جزایی غیر از جزای کارهایی که می‌کردید به شما داده می‌شود؟ (۵۲)

از تو می‌پرسند: آیا آن (عذابی که می‌گویی) راست است. بگو: قسم به

خداوندم که راست و درست است و شما نمی‌توانید جلوی آن را بگیرید. (۵۳)

کسی که ظلم کرده، اگر تمام چیزهایی را که در زمین است داشته باشد، حاضر است بدهد تا عذاب نشود و چون عذاب را ببینند، پشیمانی خود را پنهان می‌کنند و بین آن‌ها از روی عدالت حکم می‌شود و به آن‌ها ظلمی نمی‌شود. (۵۴)

بدانید آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است. بدانید که وعده خدا راست

است ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند. (۵۵)

او زنده می‌کند و می‌میراند و شما را پیش او برمی‌گردانند. (۵۶)

ای مردم، موعظه‌ای از خداوندتان برای شما آمد و برای افراد بالیمان شفای سینه‌ها و هدایت و رحمت است. (۵۷)

بگو: باید به فضل و رحمت خدا خوشحال باشند. فضل و رحمت خدا از تمام

چیزهایی که جمع می‌کنند بهتر است. (۵۸)

بگو: نظر شما درباره خوردنی‌هایی که خدا برای شما نازل کرده و شما قسمتی از

آن را حرام و قسمتی را حلال کرده‌اید چیست؟ بگو: آیا خدا چنین اجازه‌ای به شما داده است؟ یا به خدا افترا می‌زنید؟ (۵۹)

تصور کسانی که به دروغ به خدا افترا می‌زنند درباره روز قیامت چیست؟ چون خدا نسبت به مردم لطف دارد ولی بیشتر آن‌ها سپاسگزاری نمی‌کنند. (۶۰)

مشغول هیچ کاری نیستی و چیزی از قرآن نمی‌خوانی و هیچ عملی را انجام

نمی‌دهی، مگر این‌که ما شاهد کاری که شروع می‌کنید هستیم و اندازه ذره‌ای در زمین و آسمان نیست که از نظر خداوند تو مخفی باشد و هیچ چیزی کوچک‌تر یا بزرگ‌تر از آن وجود ندارد، مگر این‌که در کتاب روشنی است. (۶۱)

بدانید که دوستداران خدا ترس و غصه‌ای ندارند. (۶۲)

افرادی که ایمان آوردند و پرهیزکار بودند. (۶۳)

در زندگی دنیا و آخرت مزده دارند. سخن خدا عوض نمی‌شود. این موفقیت

بزرگی است. (۶۴)

حرف‌های آن‌ها باعث غصه تو نشود. تمام عزت در دست خدا است. او شنوا و

دانا است. (حرف‌های آن‌ها را می‌شنود و از جریان کار آن‌ها اطلاع دارد). (۶۵)

بدانید تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند و شرکایی که غیر از خدا به کمک

می‌خوانند و پیروی می‌کنند مال خدا هستند. آن‌ها فقط از گمان پیروی می‌کنند و فقط

حدس می‌زنند. (۶۶)

خداست که برای شما شب را قرار داده که در آن استراحت کنید و روز را روشن

ساخته که چشمتان ببیند. در این کار برای کسانی که حق را می‌شنوند، نشانه‌هایی

وجود دارد. (۶۷)

گفتند: خدا فرزندی گرفته. خدا خیلی بالاتر از این است که فرزندی بگیرد. او

بی‌نیاز است. آنچه در آسمان‌ها و زمین است مال او است (چه احتیاجی به فرزند

دارد؟). شما هیچ دلیلی برای این حرف خود ندارید. آیا ندانسته از قول خدا سخن

می‌گویید؟ (۶۸)

بگو: کسانی که به دروغ به خدا افترا می‌زنند (چیزی که خدا نگفته از قول او

می‌گویند) رستگار نمی‌شوند. (۶۹)

آن‌ها بهره کمی در دنیا دارند. بعد بازگشت آن‌ها به پیشگاه ما است، آنوقت به علت

کفری که می‌ورزیدند عذاب سختی به آن‌ها می‌چشانیم. (۷۰)

داستان نوح را برای آن‌ها بخوان . وقتی که به قومش گفت : ای قوم من، اگر مقام من و تذکری که درباره آیات خدا به شما می‌دهم برای شما سخت است، من به خدا توکل کرده‌ام . فکر و تصمیم خود و شریکانتان را روی هم بگذارید و کار و تصمیمتان بر شما پوشیده نماند و کار مرا تمام کنید و مهلتی به من ندهید . (۷۱)

اگر قبول نکردید، من از شما مزدی نخواسته‌ام . مزد من با خدا است و به من دستور داده شده که جزو کسانی باشم که تسلیم او و مسلمان هستند . (۷۲)

آن‌ها حرف او را قبول نکردند . بنابراین او و کسانی را که با او در کشتی بودند نجات دادیم و آن‌ها را جانشین دیگران کردیم و کسانی را که منکر آیات ما شدند غرق کردیم . نگاه کن پایان کار کسانی که بیم عذاب به آن‌ها داده شده بود چه بود . (۷۳)

بعد از او پیغمبرانی برای قومشان فرستادیم و دلیل‌های روشنی برای آن‌ها آوردند، ولی آن‌ها هم به آنچه گذشتگان قبول نکردند ایمان نمی‌آوردند . ما این‌طور قدرت فهم را از متجاوزین می‌گیریم . (۷۴)

بعد از آن‌ها موسی و هارون را با آیات خودمان به سوی فرعون و درباریان فرستادیم . اما آن‌ها تکبر ورزیدند و قوم گناهکاری بودند . (۷۵)

وقتی حق از طرف ما برای آن‌ها آمد گفتند : کاملاً معلوم است که این سحر است . (۷۶)

موسی به آن‌ها گفت : آیا وقتی حق برای شما آمد می‌گویید که سحر است؟ آیا این سحر است، در صورتی که جادوگران موفق نمی‌شوند؟ (۷۷)

آن‌ها گفتند : آیا آمده‌ای که ما را از روش پدرانمان منحرف کنی و در زمین بزرگی مال شما باشد؟ ما به کار شما ایمان نداریم . (۷۸)

فرعون گفت: هر ساحر زبردستی را پیش من بیاورید. (۷۹)
وقتی ساحران آمدند، موسی به آنها گفت: آنچه را که می‌خواهید بیاندازید،
بیاندازید. (۸۰)

چون انداختند، موسی گفت: کاری که کرده‌اید سحر است، خدا آن را باطل می‌کند.
خدا کار خرابکاران را درست نمی‌کند. (۸۱)

و خدا با سخنان خودش حق را ثابت می‌کند، اگر چه گناهکاران از آن خوششان نیاید.
(۸۲)

از ترس شکنجه و مجازات فرعون و درباریانش فقط يك قبیله از قوم موسی به او
ایمان آوردند (قبیله لاوی) چون فرعون در زمین قدرت داشت و مخالفین را به شدت
مجازات می‌کرد. (۸۳)

**موسی گفت: ای قوم من، اگر به خدا ایمان دارید و مسلمان (تسلیم حکم و نظر
خدا) هستید بر او توکل کنید. (۸۴)**

گفتند: به خدا توکل کردیم. خداوندا، ما را برای ستمکاران وسیله آزمایش قرار
نده. (۸۵)

و ما را با رحمت خودت از دست قومی که ایمان ندارند نجات بده. (۸۶)
به موسی و برادرش وحی کردیم که برای قوم خود در مصر خانه‌هایی تهیه کنید و
خانه‌هایتان را مقابل هم بسازید (یا قبله نمایید) و نماز را به پا دارید و به افراد
باایمان بشارت بده. (۸۷)

موسی گفت: خداوندا، تو به فرعون و درباریانش در زندگی دنیا زینت و مال
داده‌ای تا مردم را از راه تو منحرف سازند. خداوندا، اموالشان را از بین ببر و

دل‌هایشان را سخت کن تا ایمان نیاورند تا عذاب پردرد را ببینند . (۸۸)

خدا گفت : دعای شما قبول شد . بنابراین استقامت داشته باشید و از راه افراد

نادان پیروی نکنید . (۸۹)

و بنی‌اسرائیل را از دریا عبور دادیم و فرعون و لشکریانش از روی ظلم و دشمنی
آن‌ها را تعقیب کردند، تا وقتی که فرعون در حال غرق شدن بود گفت : ایمان آوردم
که معبودی جز معبودی که بنی‌اسرائیل به آن ایمان آورده‌اند وجود ندارد و من مسلمان
(تسلیم خدا) هستم . (۹۰)

به او گفته شد : حالا؟ در صورتی که قبلاً سرکشی می‌کردی و از عوامل فساد بودی
(اجتماع را آلوده می‌کردی) . (۹۱)

بنابراین امروز بدن تو را نجات می‌دهیم تا برای آیندگان علامتی باشد، چون عده
زیادی از مردم توجهی به آیات ما ندارند . (۹۲)

بنی‌اسرائیل را در جای خوبی جا دادیم و از خوردنی‌های پاک روزیشان کردیم .
آن‌ها بعد از این‌که حقیقت را دانستند دچار اختلاف شدند . خدا روز قیامت در مورد
چیزهایی که در آن اختلاف داشتند بین آن‌ها حکم می‌کند . (۹۳)

(ای پیغمبر،) اگر درباره آنچه به تو نازل کردیم شکی داری از کسانی که کتاب
الهی پیش از تو را می‌خوانند بپرس . مطمئناً حق از طرف خدا برای تو آمده، بنابراین
از شك‌کنندگان نباش . (۹۴)

و از کسانی نباش که منکر آیات خدا شدند، چون از زیانکاران خواهی بود . (۹۵)

کسانی که سخن خدا درباره عذاب آن‌ها ثابت شده ایمان نمی‌آورند . (۹۶)

هر آیه‌ای (نشانه‌ای، معجزه‌ای) هم برای آن‌ها بیاید ایمان نمی‌آورند تا وقتی که

عذاب پردرد را ببینند. (۹۷)

ایمان آوردن مردم هیچ شهری برای آن‌ها فایده نداشت غیر از قوم یونس، که چون به موقع ایمان آوردند، عذاب خوارکننده را در زندگی دنیا از آن‌ها برطرف کردیم و آن‌ها را تا پایان عمرشان بهره‌مند ساختیم. (۹۸)

اگر خداوند تو می‌خواست تمام کسانی که در زمین هستند ایمان می‌آوردند. آیا تو مردم را مجبور می‌کنی که ایمان بیاورند؟ (۹۹)

هیچ‌کس جز با اجازه (مطابق قانون) خدا ایمان نمی‌آورد. خدا آلودگی را بر کسانی که عقل خود را به کار نمی‌برند قرار می‌دهد. (۱۰۰)

بگو: نگاه کنید که چه چیزهایی در آسمان‌ها و زمین است در صورتی که این نشانه‌ها و بیم‌دادن‌ها برای افرادی که ایمان نمی‌آورند فایده‌ای ندارد. (۱۰۱)

آیا انتظار روزهایی مثل روزهای (عذاب) کسانی که قبل از خودشان بودند را می‌کشند؟ بگو: انتظار بکشید، من هم با شما انتظار می‌کشم. (۱۰۲)

ما پیغمبرانمان و افراد بالیمان را نجات می‌دهیم. وظیفه ما است که افراد بالیمان را نجات بدهیم. (۱۰۳)

بگو: ای مردم، اگر از دین من دچار شك هستید بدانید که من کسانی را که غیر از خدا عبادت می‌کنید، عبادت و بندگی نمی‌کنم ولی خدایی را بندگی می‌کنم که جان شما را می‌گیرد. به من دستور داده شده که از افراد بالیمان باشم. (۱۰۴)

و به من امر شده که رو به دین توحیدی بیاور و از مشرکین نباش. (۱۰۵)

و غیر از خدا چیزی را که نفع و ضرری به تو نمی‌رساند به کمک نخوان، اگر این کار را بکنی از ستمکاران هستی. (۱۰۶)

اگر خدا ضرری به تو برساند، هیچ‌کس جز او نمی‌تواند آن را برطرف کند و اگر خیری برایت بخواهد، هیچ‌کس جلوی لطفش را نمی‌تواند بگیرد. لطفش را به هر يك از بندگانش که بخواهد می‌کند. او آمرزنده مهربان است. (۱۰۷)

بگو: ای مردم، حق از طرف خدایتان برای شما آمد. هر کس هدایت شود به نفع خودش هدایت شده و هر کس گمراه شود به ضرر خودش است، من وکیل شما نیستم. (۱۰۸)

از آنچه که به تو وحی می‌شود پیروی کن و استقامت داشته باش تا خدا حکم کند و او بهترین حکم‌کننده است. (۱۰۹)